

1. Is - te - nem, én nagy bú - nös em - ber,
Vét - kem oly mély már, mint a ten - ger,

Szent szí - ned e - lé já - ru - lok,
Ment - sé - gért hoz - zád for - du - lok.

Én Is - te - nem, én Is - te - nem,

Ir - gal - mazz, kér - lek, én - ne - kem!

2. Szívem szerint, ím, elkesergem / Gonosz és sok bűneimet: / Hogy tőled én eltévelyedtem, / Elhagytalak, Teremtőtmet. / Én Istenem, én Istenem, / Irgalmazz, kérlek, énnekem!
3. Hallgasd meg én fohászkozásim / Atyai nagy szerelmedből, / Bocsásd meg minden rút bűneim, / Mentsd ki szívem ez ínségből. / Én Istenem, én Istenem, / Irgalmazz, kérlek, énnekem!
4. Ne büntess úgy, mint érdemlettem / Tőled én undok bűnömmel, / Mert akkor nyilván el kell vesznem: / Térj hozzám hát jó kedveddel. / Én Istenem, én Istenem, / Irgalmazz, kérlek, énnekem!
5. Csak egy szót mondj, hogy újjá légyek, / Mondd ezt énnékem, bűnösnek: / „Elengedtem, menj el békével, / Meglásd, többé ne vétkezzél!” / Én Istenem, én Istenem, / Irgalmazz, kérlek, énnekem!
6. Nincs kétségem, megvigasztaltál, / Erősítéd én szívemet, / Könnyörgésemben meghallgattál, / Érzem már szent kegyelmedet. / Én Istenem, én Istenem, / Irgalmazz, kérlek, énnekem!